

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie z wniosku złożonego przez pełnomocnika I. S. w dniu 8 kwietnia 2024 r.
o zbadanie spełnienia przez SSR Romualda Dalewskiego wymogów niezawisłości i
bezstronności w sprawie III USK 357/23
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28
czerwca 2024 r.,
na podstawie art. 29 § 10 w zw. z § 9 w zw. z § ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o
Sądzie Najwyższym

postanowił
odrzucić wniosek.

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (pozwany) wystąpił ze skargą kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 maja 2023 r., sygn. akt III AUa 1931/21. Sprawa ta została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą III USK 357/23.

W dniu 8 kwietnia 2024 r., pełnomocnik powoda I. S., na podstawie art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, złożył wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez – wyznaczonego do rozpoznania tej sprawy - SSR Romualda Dalewskiego.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazał, że SSN Romuald Dalewski swoim zachowaniem opisywanym w prasie ujawnił swoje „sympatie polityczne i chęć przypodobania się rządowi, która to koalicja rządząca wprowadziła do porządku prawnego przepisy obniżające świadczenia byłym funkcjonariuszom”. Wskazał, że z tych przyczyn powód nie może mieć gwarancji niezależności i bezstronności ze strony tak obsadzonego Sądu Najwyższego.

Ponadto wnioskodawca zwrócił uwagę na fakt wadliwego powołania sędziego Romualda Dalewskiego, tj. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa i niektórych innych ustaw, który spowodował, że ww. sędzia był już wielokrotnie wyłączany od rozpoznania innych spraw. W powyższym kontekście skarżący odwołał się do poglądów wyrażonych przez Sąd Najwyższy w uchwałach z dnia 23 stycznia 2020 r. w sprawie BSA I-4110-1/20 oraz z dnia 2 czerwca 2022 r. w sprawie I KZP 2/22, a także judykatów ETPCz.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 622 – dalej powoływana jako ustawa o SN) *dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy*. Przepis art. 29 § 9 ustawy o SN nakazuje zaś, by wniosek o zbadanie ww. okoliczności czynił zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierał: 1) *żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5*; 2) *przytoczenie okoliczności*

uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie. Natomiast stosownie do treści art. 29 § 10 ustawy o SN wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 9, podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny.

Analiza treści ww. wniosku jednoznacznie wskazuje, że nie spełnia on wymogów wskazanych w art. 29 § 9 pkt 2 ustawy o SN. Skarżący poza ogólnikowym wskazaniem, że sędzia objęty wnioskiem, został powołany na wniosek KRS ukształtowanej w kwestionowanej w przywołanych judykatach procedurze, nie odwołał się do żadnych konkretnych okoliczności, które temu powołaniu towarzyszyły, a które właśnie w okolicznościach tej konkretnej sprawy mogą doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności. Otoczenie normatywne art. 29 § 5 u.s.p. (w tym zwłaszcza treść art. 29 § 1 - 4 ustawy o Sądzie Najwyższym) oraz data wejścia w życie przepisów wprowadzających do ustawy o Sądzie Najwyższym przedmiotową „procedurę testową” nie pozostawia zaś wątpliwości, że wymienione w tej regulacji „okoliczności towarzyszące powołaniu”, to co innego niż sam fakt powołania na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa opisanej w piśmie z dnia 8 kwietnia 2024 r. Tego rodzaju okoliczności, nie mówiąc już o dowodach na ich poparcie, wnioskodawca zaś nie przedstawił.

Zaniechanie przywołania faktów i dowodów uzasadniających żądanie, w części odnoszącej się do przesłanki „okoliczności towarzyszących powołaniu”, niewątpliwie wskazuje na niedochowanie wymagań z art. 29 § 9 pkt 2 ustawy o Sądzie Najwyższym. Brak ten ma przy tym, zgodnie z art. 29 § 10 ustawy o Sądzie Najwyższym, charakter nieusuwalny i musi skutkować odrzuceniem wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[SOP]

(r.g.)

